

Sygn. akt: I Cgg 14/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Łucja Oleksy-Miszczyk
Protokolant:	sekretarz sądowy Wioleta Motyczka

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2018 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa T. D.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w K.

o naprawienie szkody

1) zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. na rzecz powódki T. D. kwotę 242.013,79 (dwieście czterdzieści dwa tysiące trzynaście 79/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od następujących kwot:

- 198.000 (sto dziewięćdziesiąt osiem tysięcy) złotych od dnia 24 maja 2017 roku;

- 44.013,79 (czterdzieści cztery tysiące trzynaście 79/100) złotych od dnia 16 marca 2018 roku;

2) w pozostałej części powództwo oddala;

3) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 10.800 (dziesięć tysięcy osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

4) nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gliwicach kwotę 12.101 (dwanaście tysięcy sto jeden) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk

Sygnatura akt I Cgg 14/17

UZASADNIENIE

Powódka T. D. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej (...) Spółki z o.o. w K. kwoty 198.000,- zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu. Kwota ta stanowić miała odszkodowanie za szkody górnicze powstałe w obiektach budowlanych posadowionych na nieruchomości powódki położonej w R. przy ul. (...), a to w budynku mieszkalnym, budynku gospodarczym i chodnikach betonowych na posesji.

Pozwana w pierwszej kolejności wniosła o odrzucenie pozwu z uwagi na niewyczerpanie obligatoryjnego trybu ugodowego i czasową niedopuszczalność drogi sądowej, a na wypadek uznania, że nie istnieją przesłanki odrzucenia pozwu wniosła o oddalenie powództwa i zarzuciła zawyżenie żądania. Podkreśliła konieczność dokonania analizy zakresu szkód górniczych w budynkach powódki i analizy opłacalności remontu. Niezależnie od tego wniosła o zawieszenie postępowania na zasadzie art. 178 k.p.c. celem umożliwienia stronom przeprowadzenia negocjacji ugodowych.

Strona powodowa nie wyraziła zgody na zawieszenie postępowania.

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2017r. oddalono wniosek o odrzucenie pozwu (k. 30).

Pismem datowanym na 14 marca 2018r. powódka rozszerzyła żądanie i wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty 242.013,79 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu (pismo rozszerzające powództwo k. 146).

Pozwana nie zakwestionowała wyliczenia wysokości odszkodowania dokonanego przez powódkę, niemniej podkreśliła iż nie oznacza to uznania roszczenia. Zaznaczyła, iż po stronie pozwanej w trybie art. 551 § 1 k.s.h. doszło do przekształcenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w spółkę akcyjną (pismo pozwanej k. 150).

Na rozprawie w dniu 29 marca 2018r. pełnomocnik powódki wniosł o zasądzenie roszczenia od (...) S.A. w B. (k. 157).

Sąd ustalił co następuje:

Powódka jest właścicielką nieruchomości położonej w R. przy ul. (...), opisanej w księdze wieczystej Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej o numerze (...), na której posadowiono budynek mieszkalny i gospodarczy, a także betonowe chodniki. Posesja jest ogrodzona. W wyniku ruchu zakładu górniczego doszło do uszkodzenia obiektów znajdujących się na nieruchomości powódki. Uszkodzenia te powódka zauważyła w początkach 2016r., a we wrześniu 2016r. wystąpiła do zakładu górniczego z wnioskiem o ich naprawienie. Do zawarcia ugody nie doszło, w związku z czym powódka w maju 2017r. wystąpiła z powództwem w niniejszym postępowaniu (wydruk treści księgi wieczystej k. 6, wniosek o naprawienie szkody k. 8, protokół sporządzony przez pracowników kopalni k. 9, wezwania do zapłaty k. 13 i 14).

Budynek mieszkalny wystawiony został w początkach lat 60-tych XX w. Jest w dobrym stanie technicznym, wszystkie uszkodzenia budynku mają pochodzenie górnicze. Nie występują żadne uszkodzenia związane z nieprawidłowym użytkowaniem. Stopień zużycia budynku wynosi 35% (opinia biegłego uzupełniająca k. 129).

Średnie wychylenie budynku na wrzesień 2017r. wynosiło 29,3 ‰ i w porównaniu z pomiarami z grudnia 2016r. było wyższe o 1,5 ‰. Wychylenie budynku jest przyczyną proporcjonalnego zdepoziomowania podłóg. Wychylenie budynku jest wyższe niż 25 ‰, co zgodnie z normami ustalonymi przez GIG wyklucza budynek z użytkowania. Ponadto w budynku występują spękania ścian wewnętrznych i zewnętrznych, deformacje stolarki okiennej i drzwiowej, poluzowanie płytek ściennych i podłogowych, przeciwspadki w instalacji centralnego ogrzewania, zastoiny deszczówki na balkonie, będące wynikiem przechylenia budynku. Uszkodzony jest również budynek gospodarczy – jest przechylony, spękały nadproża drzwiowe i część muru podokiennego, spękała posadzka. Odształceniu uległa również wykonana z betonowej kostki nawierzchnia na posesji przed garażem – pojawiły się wybrzuszenia i zapadliska.

Eksploracja górnicza prowadzona była bezpośrednio pod budynkiem w pokładach 413/2 i 414/2 w latach 2013 i 2016. Prognozowane obniżenie terenu z planowanej eksploatacji może do 2020r. wynieść ok. 0,2 m.

Orientacyjne koszty rektyfikacji tego rodzaju budynku mieszkalnego wynoszą około 248.000 zł, naprawa pozostałych szkód w budynku mieszkalnym kosztowałaby dalsze 35.000,- zł. Wartość techniczna budynku mieszkalnego (przy uwzględnieniu stopnia jego zużycia) wynosi $360.462, - \text{zł} \times (1 - 0,35) = 234.300,30 \text{ zł}$ (wyliczeni wartość technicznej budynku w opinii głównej biegłego k. 49 zawiera błąd rachunkowy, który wynika prawdopodobnie z tego, że w opinii głównej na k. 47 biegły określił stopień zużycia na 31,5 %, a nie na 35% tak jak w wyliczeniu na k. 49 i w

opinii uzupełniającej; ostatecznie sposób wyliczenia wartości technicznej budynku mieszkalnego i stopień zużycia tego budynku określony na 35% nie był między stronami sporny).

Koszt naprawy budynku gospodarczego oraz nawierzchni wynosi 6.716 zł. netto czyli 7.713,49 zł brutto.

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty i opinią biegłego J. P.. Poza sprostowaniem nieścisłości związanych z różnym określeniem stopnia zużycia budynku opina nie była przez strony kwestionowana., a po jednoznacznym określeniu w opinii uzupełniającej stopnia zużycia budynku na 35% pozwana nie kwestionowała dokonanego przez powódkę wyliczenia wartości technicznej budynku. Pozwana pierwotnie kwestionowała również sposób dokonania przez biegłego wyceny robót rektyfikacyjnych. W piśmie datowanym na 20 lutego 2018r. stwierdziła jednak, że dokładna wycena kosztów rektyfikacji konieczna będzie tylko w wypadku jeżeli powódka będzie domagała się odszkodowania w wysokości kosztów rektyfikacji (k. 142), a na rozprawie w dniu 15 marca 2018r. pełnomocnik pozwanej oświadczył, że wobec sposobu sformułowania żądania przez powódkę dokładne wyliczenie wartości robót rektyfikacyjnych nie jest konieczne.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 144 ust. 1 ustawy prawo geologiczne i górnicze właściciel nie może sprzeciwić się zagrożeniom spowodowanym ruchem zakładu górniczego, który jest prowadzony zgodnie z ustawą. Może on jednak żądać naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody, na zasadach określonych ustawą.

Postępowanie w niniejszej sprawie jednoznacznie wykazało, że nieruchomości powódki objęta jest negatywnymi wpływami eksploatacji górniczej, a odpowiedzialność za związane z tym szkody obciąża pozwaną (art. 146 ust. 1 p.g.g.). Na skutek oddziaływań ruchu zakładu górniczego budynek mieszkalny posadowiony na nieruchomości uległ wychyleniu, a wychylenie to osiągnęło już niedopuszczalny stopień, teoretycznie wykluczając go z użytkowania. Niezależnie od wychylenia w budynku ujawniły się również inne szkody pochodzenia górniczego. Koszt restytucji naturalnej budynku (tj. jego rektyfikacji i naprawy pozostałych szkód) jest o około 50 tys. zł wyższy niż jego aktualna wartość techniczna. Powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz odszkodowania równego aktualnej wartości technicznej budynku mieszkalnego tj. 234.300,30 zł. Wysokość tej kwoty (wartości technicznej budynku mieszkalnego) ostatecznie nie była między stronami sporna.

Uszkodzeniu uległy również posadowione na nieruchomości budynek gospodarczy i nawierzchnia. Łączny koszt ich naprawy to czyli 7.713,49 zł brutto. Koszty te również nie były między stronami sporne.

W tej sytuacji Sąd w oparciu o przepis art. 144 ust 1 p.g.g. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 242.013,79 zł (234.300,30 + 7.713,49).

O odsetkach orzeczono na zasadzie art. 481 k.c. Jako, że pozwana była już wzywana do zapłaty przed wytoczeniem powództwa, żądanie zasądzenia odsetek od daty wniesienia pozwu od kwoty 198.000 zł (pierwotna wysokość żądania określona w pozwie) było uzasadnione. Od kwoty rozszerzonego powództwa odsetki zasądzone od dnia następnego po doręczeniu pozwanemu pisma rozszerzającego żądanie (k. 146,147) tj. 16 marca 2018r. W pozostałej części tj. od dnia wniesienia pozwu do 15 marca 2018r. żądanie zasądzenia odsetek od rozszerzonego powództwa oddalono.

Ponieważ powódka utrzymała się z roszczeniem niemal w całości (poza częściowym oddaleniem żądania odsetek) o kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c., obciążając pozwaną kosztami zastępstwa procesowego strony powodowej w całości i nakazując na zasadzie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych pobranie od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa nieuiszczonych kosztów sądowych tj. opłaty od pozwu obliczonej od kwoty 242.014 zł (12.101zł). Wydatki w toku postępowania wynosiły 2.176,78 zł (k. 105 i 134) i zostały w całości pokryte z uiszczonych przez pozwaną zaliczki.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk